

Singur

Cosmin

Pășesc temător printre culorile vii
Ale parcului verde,
Ce mă absoarbe în a sa blândă lumină.

Copacii candidi se joacă lin
Cu frunzele plătând,
Ce aleargă voios
Printre poteci necunoscute...
Iar eu stau pe șubreda bancă,
Ascultând glasul stins
Al vrăbiilor.

Ce lume!?...
Stau în fața soarelui ce apune
Și mă întreb:
Oare dacă pășesc pe palida lumină
Se va stinge?